

Wikileaks gây rối cớ i ngo i giao

Tác Giả: Ngô Nhân Dáng

Thứ Hai, 06 Tháng 12 Năm 2010 12:28

Trác đây 30 năm, muán ăn cáp mát tài liáu mát cáa Bá Ngoá i Giao Má rái chuyán sang cho mát ngái nào đó, công viác rát vát vá.

Phái trang bá mát cái máy cháp ánh nhá xáu, nhá hán cái đáng há đeo tay.

Vá nhà, láy phim ra rái phái tìm cách giáu trong mát cái gì cũng nhá xáu náa, nhá báng que diêm hay cái đáng xu, nhìn bên ngoài không ai biát trong đó là cuán phim micro.

Tiáp theo, phái chuyán nó đi, qua nháng “háp thá chát” hoác là trao tay nhau trong mát đám đông ngái.

Bây giá cáu Bradley Manning, 23 tuái, có thá ăn cáp 250,000 tài liáu cáa Bá Ngoá i Giao Má, chép tát cá vào mát cái đĩa, đút túi đem vá nhà.

Rái tái mát ngày, cáu chuyán nháng tài liáu đó cho máng lái Wikileaks, trong nháy mát. Julian Assange, chá biên máng lái này đã lán lát tung nháng bí mát này cho báo chí coi và in lái.

Lán này, ba tá báo nhán đác tin mát là Der Spiegel (Đác), El Pais (Tây Ban Nha) và Guardian (Anh), tá báo Anh này đã cho đáng nghiáp New York Times đác dùng chung tài liáu.

Hình minh háa

Có 900,000 công dân Mỹ được “bách hóa vß an ninh” (clearance) để có mßt mã vào xem nhßng tài lißu mßt loßi này; trong đó có cßu Manning.

Cßu bß c vào phòng làm vißc vßi nhßng cái đĩa CD ca nhßc cßa Lady Gaga, cßu xóa nhßc trong đó đi, rßi dùng mßt mã để đß c phép vào mßng lßi Secret Internet Protocol Router (SIPR), chép các bßc đißn thß (email) chßa trong đó vào đĩa.

Manning hißn đang nßm trong nhà tù ở Virginia, chß giám đßnh y khoa xem cßu có bß bßnh thßn kinh nhßng hay không.

Nßu bß truy tß và kßt án, cßu có thß lãnh 52 năm tù.

Nhßn vßt đang giß đß c cß thß gißi chú ý đßn là Julian Assange, ngß i Úc Châu, đang “ßn trßn” ở phía Nam thành phß London, nß c Anh, hay là ở đâu đó bên Âu Châu, hay mßt nß c Trung Đông!

Anh ta đã quyßt đßnh tung các tài lißu mßt lên báo chí, sau khi coi kß. New York Times cho bißt anh ta có xóa bß nhßi u tên hß nhßng ngß i có thß bß nguy hßi.

Kßt tßi ngß i ăn cßp tài lißu tßng đßi đß, vì ăn cßp là có tßi. Nhßng truy tß mßt ngß i chß làm công vißc phß bißn các tin tßc bß ăn cßp thì khó.

Vì các nß c tß do dân chß đßu tôn trßng quyßn tß do thông tin.

Tßi Mỹ đã có mßt án lß: Năm 1971 Tßi Cao Pháp Vißn không cho phép chính phß Nixon cßm tß báo New York Times không đß c in các tài lißu mßt lßy cßp tß Ngũ Giác Đài.

Trong các tài lißu bß tißt lß đó có nhßng lßi nói cßa nhßi u nhà lãnh đßo nß c Mỹ cho thßy hß bißt và nói vßi nhau nhßng đßi u mà hß không cho công chúng bißt; có khi ra trß c công chúng hß nói ngß c lßi, tßc là nói đßi. Nßi dung các câu chuyßn đó liên can đßn chißn tranh ở Vißt Nam.

Tß đó trß đi, các chính phß Mỹ không kißn cáo nhßng ngß i phß bißn các tin mßt nßa, mà chß tìm cách đßi phó khi tin bß tißt lß.

Mßt vß gßn đây nhßt là nhßng bßc hình chßp cßnh tù nhân ở Iraq bß dßa tra tßn, năm 2004, do Joe Darby, mßt binh sĩ công bß.

Nhßng các tài lißu bß tißt lß gßn đây không tại hßi cho chính phß Mỹ nhßi u nhß các vß trên.

Tháng 4 và tháng 7 vßa qua, WikiLeaks chß làm cho các chính phß Mỹ và Anh bßi rßi khi tißt lß

những lùm lùm trong các cuộc hành quân ở Iraq năm 2007 và ở Afghanistan.

Còn trong đợt tin tức bất tiết lộ sau cùng với kho ngân 400,000 đô la thì cũng không có gì thu hút lo ngại “bí mật về an ninh quốc gia” cả.

Phản ứng đó là những chuyên thì thậm chí to trong giới ngoi giao. Thí dụ, Đại sứ Mỹ Richard Hoagland tại Astana, thủ đô Kazakhstan báo cáo một nhân viên tòa đại sứ bất ngờ gặp Thủ Tướng Karim Massimov nhẩy đầm say sưa trong một discotheque vào lúc quá nửa đêm.” Hay là một công chức ngoi giao Trung Quốc gặp lãnh tụ Bắc Hàn Kim Chính Nhật là một “đứa con nuông” khó dạy.

Nếu có những bất tiết lộ vì những tiết lộ mới này, đó là các viên chức là lãnh tụ các nước khác, khi các nhân viên ngoi giao Mỹ vô tình báo cáo những họ đã nghe các nhân vật này nói với họ.

Thí dụ ông Thủ Tướng Yemen Abdullah Saleh, nói với Tướng Mỹ Petraeus, chỉ huy quân đội Mỹ ở vùng Trung Đông, rằng ông sẽ tiếp tục nói dối về những vụ Mỹ ném bom vào các căn cứ quân khủng bố ở nước ông: “Tôi sẽ nói đó là bom do chúng tôi ném, không phải do các anh ném!”

Tất nhiên, những người như Thủ Tướng Saleh hay Thủ Tướng Massimov sẽ ngừng ngừng khi báo chí và dân chúng nước họ biết những việc họ làm hay những họ nói trong vòng bí mật.

Những rớt “may mắn” là những quốc gia này, chính quyền vẫn nói dối quen rồi! Họ không chấp nhận cho báo chí tố do! Cho nên, việc Wikileaks tiết lộ các tin trên cuộc cùng chung gây nên tại họ nào cho các “lãnh tụ anh minh” đó cả!

Qua những tài liệu bí mật bất ngờ chúng ta thấy những lãnh tụ nói dối phản ứng là từ các nước có tài, họ chuyên nói hai mặt khác nhau, trước công chúng nói một cách, chuyên trò thân mật với các nhà ngoi giao Mỹ lại nói khác! Các chính quyền có tài thông minh phải sẽ nghĩ đến điều gì, không thể nào sẽ nghĩ khác được!

Không thấy các nhà ngoi giao Mỹ phẫn nộ nói trong chỗ riêng tư những họ trái ngược với những gì họ nói với các nhà báo hay đi vào trên truyền quốc gia.

Chỉ trừ những điều trong đó các nhân viên ngoi giao Mỹ báo cáo về các hành động dò thám của họ đối với nhân viên nhieu phái đoàn ở Liên Hiệp Quốc; kể cả ông từng ký!

Những có nhà ngoi giao nước nào đến Liên Hiệp Quốc họp ở New York mà không biết tiết lộ về mình sẽ bị mật thám Mỹ dò xét?

Một điều thì tại họ do một nhà kinh doanh ở Afghanistan viết, ông ta báo cho chính phủ Mỹ

những tin tức thu thập được từ Iran. Những “điệp viên” này ghi trong sổ các chi tiết về nơi sinh, trường học cũ, địa chỉ gia đình, nơi buôn bán của anh ta trong thời gian.

Tuy không ghi tên họ thật nhưng gián điệp Iran sẽ biết ngay anh ta là ai! Đây là một cách hay cho anh được ghi nhận, và nước Mỹ đã phải trả công cho một điệp viên rất hay hên!

Một điều đáng chú ý là làm chính phủ Mỹ biết rồi họ có lẽ là những ý kiến của các chính quyền Ả Rập Trung Đông nói riêng với những người Mỹ, được các nhà ngoại giao này báo cáo với những người bây giờ có thể ghi được nghe!

Vua Ả Rập Saud bin Abdulaziz Al Saud hãy “Cắt đứt cái con rắn” Iran đi! Tôi công nhận vào Teheran đi! Thời gian lãnh đạo các nước Ai Cập, Jordan, các tiểu quốc vùng Vịnh, cũng nói như vậy cả!

Những có thể ghi những ý kiến trên là một việc, đáng ngạc nhiên hay không? Thật ra chúng có gì mới cả. Ai cũng biết các nước Ả Rập ghét Iran.

Đa số dân họ theo phái Sunni, còn 90% dân Iran theo phái Shia. Không những thế, Iran vẫn tiếp tục, yểm trợ cho những người Shia thiểu số trong các nước Ả Rập đòi hỏi các quyền lợi của họ.

Nếu Iran có bom nguyên tử thì không phải chỉ Israel bị dọa mà các nước Ả Rập mới lo!

Nếu mục đích của những người tiếp thu và đang thu các tài liệu này là chính phủ Mỹ, thì họ làm cho chính quyền Mỹ trông có vẻ sạch sẽ, tốt hơn các nhà ngoại giao nước khác!

Giới ngoại giao Hoa Kỳ chắc có lẽ là vẫn tiếp tục giao du với các chính quyền để các tài khoản họ ghi!

Tất nhiên, nếu các quốc gia này hay tiếp thu những thông tin của Ả Rập để thành thật, nếu họ cai trị dân theo lợi ích mình biết, công khai, thì tốt nhất.

Nhưng nếu họ không sẵn lòng với, cả thì thậm chí với các nhà ngoại giao Mỹ những điều họ không bao giờ nói trước đám đông, thì chính quyền Mỹ cũng phải chấp nhận!

Khi thành lập mạng Wikileaks, giới mạng của Julian Assange rất lạ.

Nhưng anh ta viết năm 2007: “Mối quan tâm chính của chúng tôi là phơi bày sự thật về những chế độ độc tài áp bức tại Á Châu, khu Xô viết cũ, các nước Phi Châu vùng Sahara, và các nước Trung Đông...”

Anh ta yêu cầu mọi người không phải ghi cho Wikileaks những tài liệu mà để “phô bày những hành vi phi đạo đức của các chính phủ và các công ty thông tin.”

Nói vậy, những trong mấy năm qua chưa thấy các người Á Châu hay Phi Châu giúp Assange. Không thấy tài liệu nào về việc khai thác bóc lột hay cho Trung Quốc thuê người Việt Nam!

Wikileaks gây rối rạc i ngo i giao

Tác Giả: Ngô Nhân Dũng

Thứ Hai, 06 Tháng 12 Năm 2010 12:28

Phản ứng Wikileaks cho thấy rõ ràng các tài liệu mật từ nước Mỹ là đáng công bố!

Anh Assange nói rằng anh có những tài liệu mật từ các ngân hàng lớn, sự đổ vỡ của thị trường. Tin đó mới tung ra, giá cổ phiếu của một ngân hàng lớn ở Mỹ đã bị xuống giá!

Hiện nay Julian Assange đang bị chính phủ Thụy Điển nhờ Cơ quan sát Quốc tế Interpol truy tìm, và một số không liên can gì đến Wikileaks.

Anh ta phải nhận không hề phạm tội và tình hình của chính phủ Thụy Điển nói, những có thể anh vẫn bị đưa ra xét xử.

Nhiệm vụ nghĩ là Thụy Điển bày ra cái tội đó để bắt giữ anh Assange, cho chính phủ Mỹ đổ tội nghi ngờ về mặt thời gian, không lo mặt về thị trường các tài liệu mật.

Những điều này khó tin. Xưa nay nước Thụy Điển vẫn không yêu thích vai trò bá chủ của Mỹ, nếu có việc gì làm cho chính phủ Mỹ bối rối thì Thụy Điển chắc cũng không lo lắng giúp đỡ!

Trong khi chờ đợi chính phủ Mỹ phải chờ ngấm thấm có phản ứng, đang làm “một cái gì đó” để ngăn cản anh Assange không cho tiếp tục. Có một việc chính phủ Mỹ có thể làm những chuyện của chính sự dám làm, là phá.

Tội sao không dùng kỹ thuật tin học phá luôn cái mạng Wikileaks đi, không cho nó tác quái nữa?

Đôi với một nước sống trong thế do dân chủ thì trả lời câu hỏi này không dễ dàng.

Chính phủ Obama không thể làm như chính phủ Putin hay Hội Cộng Hòa!

Ông Putin đã dùng “quân xâm lăng tin học” tấn công làm tê liệt tất cả các mạng lưới ở Estonia năm 2007, làm cho các ngân hàng nước này tê liệt, dân chúng không rút được tiền từ máy ra nữa; các máy nhận thông tin đường của cửa hàng không chuyển nữa, những hợp đồng ký trên mạng lưới không thể chấp nhận được nữa!

Có thể nói về nền kinh tế Estonia tê liệt trong một ngày, chỉ vì Nga muốn “trừng phạt” dân nước này đã đòi phá bỏ các thông tin “Hàng quân Giải phóng” nước họ!

Năm 2008, ông Putin lại tái diễn đòn tấn công tin học đó đối với Georgia khi tấn công nước láng giềng này!

Nếu chính phủ Mỹ muốn “trừng phạt” Wikileaks và Assange thì phải đứng lên mặt thể “Trừng phạt Thành Lũ” như chính quyền Trung Quốc đã và đang làm!

Những mặt chính quyền dân chủ thế do có muốn “nhúng tay vào bùn” như vậy hay không?

Quốc Hội có cho phép hay không? Dân chúng có chấp nhận hay không?

Cùng với, những Mỹ muốn chính quyền của họ tôn trọng các nguyên tắc dân chủ thế do nhiệm vụ

hơn, hay là muốn báo vụ tin các nhà ngoại giao và các lãnh tụ nước ngoài hơn?

Thật thì tôi nhận thấy rằng các M là trên mặt ngoại giao, thì nay các lãnh tụ thế giới không “nói thật” như nghĩ thật kín của họ với các nhà ngoại giao M nữa.

Nhiều thứ của các ngoại giao chỉ ký kết sau khi người ta trao đổi như nghĩ ý kiến không thể công bố được.

Có như nghĩ ý kiến nói ra sớm quá có thể khiến các cuộc hội đàm đổ vỡ.

Giới ngoại giao M sẽ vất vả hơn khi sống trong cái nhà bên chung quanh tường làm bằng kính, ai cũng nhìn qua được!

Như người ta có câu phải nghe mặt phó bộ trưởng Ngoại Giao Trung Hoa gọi Kim Chính Nhật là “con nuôi” mới biết chính quyền cộng sản ở Bắc Kinh nghĩ gì về đám tay sai của các nước cộng sản nhỏ như hay không?

Nên ngoại giao M sẽ thay đổi sau biến cố này. Sẽ bớt như chuyện thì thật, người lê đôi mách.

Như vậy thì thật hơn hay là xấu hơn?

Nếu biết rằng các nước M không thể giúp dân chúng cái gì cả, thì nên ngoại giao M sẽ phải công khai, minh bạch hơn.

Quan trọng nhất là trong việc giao thiệp giữa M và các chế độ độc tài trên thế giới.

Chính phủ M sẽ không thể nói mặt được, làm mặt nọ, miệng hô hào dân chủ thì do mà cộng tác với chế độ độc tài làm nên những hành động đàn áp dân chúng của các chế độ độc tài!